

Weekje Weg: je raakt er niet over uitgepraat!

Onder de noemer 'Weekje Weg' kunnen een aantal gezinnen met een laag inkomen jaarlijks er in de zomer even tussenuit. Dit uitje vindt plaats op een vakantiepark met bos, hei en speeltuin in de buurt. Daarbij verblijven de gezinnen óf in een groot groepshuis óf in een stacaravan of blokhut. Voor de kinderen worden er leuke activiteiten zoals 'fikkie steken' georganiseerd. Op de locatie zijn vrijwilligers aanwezig, die de gezinnen begeleiden, activiteiten organiseren en tips voor uitstapjes in de omgeving verstrekken.

De vakantie kost hen niets: de gemeente en stichting Weekje Weg nemen de kosten voor hun rekening. De mogelijkheid om een weekje weg eruit te kunnen wordt al sinds 1995 aangeboden.

Ook dit jaar werden de gezinnen onder de bezielende leiding van Kitty Boumeester voor dit weekje geselecteerd. De selectie gebeurt steeds aan de hand van een aantal duidelijke criteria zoals: het moet om een eenoudergezin met jonge kinderen gaan, door geldgebrek is het gezin al langer niet op vakantie geweest etc.

Vertel eens: hoe verliep de selectie dit jaar?

“Wij zijn met gemiddeld drie personen ermee bezig geweest. De eerste vier weken tweemaal per week van 09.00 uur tot 12.30 uur. Zo’n vijf gesprekken per ochtend – tenminste dat was de bedoeling! Het is namelijk op vier ochtenden voorgekomen, dat er maar twee van de vijf uitgenodigde gezinnen verschenen: zeer frustrerend voor ons. We dachten dus met vier weken deze klus geklaard te zullen hebben, maar dat liep héééél anders. Wij zijn zeker zes weken bezig geweest om 27 gezinnen te selecteren. Bovendien liepen wij er opnieuw tegenaan, dat wij de planning rond hadden en de weken vol zaten, maar dat gezinnen ineens opbelden om de vakantie te cancellen.

Dat gezinnen bij nader inzien toch niet mee willen, daar kijken we niet meer van op. De stap voor hen naar iets onbekend durven ze vaak niet aan – die is dikwijls te groot. Of ze komen erachter, dat in de vakantieweek het offerfeest valt of...

Alles bij elkaar hebben wij zeker 35 tot 40 gezinnen gesproken. Door de afzeggingen is er nu weer plek voor twee gezinnen.”

Hoe stond het met de aanmeldingen dit jaar?

“Zoals gezegd mogen er 27 gezinnen mee. Weekje Weg wordt altijd in de grote vakantie georganiseerd; de weken verschillen per jaar. Dit jaar gaan ze trouwens naar Ommen en Vierhouten.

Het aantal aanmeldingen was groot - elk jaar trouwens. De afspraak was om bij 35 aanmeldingen op de voicemail aan te geven, dat er niemand meer bij kon. Ik heb zelf liever, dat zich in eerste instantie minstens 50 gezinnen kunnen aanmelden. Overigens konden er eveneens tijdens corona gezinnen een weekje weg.”

Hoe bepalen jullie wie er uiteindelijk mee kan/mag?

“Dit wordt besloten naar aanleiding van het intakegesprek. Tijdens dit gesprek stellen wij gerichte vragen over de samenstelling van gezin of het gezin ondersteuning krijgt van wie dan ook, wanneer zij voor het laatst op vakantie zijn geweest e.d.”

Tegen welke problemen liepen jullie aan?

“Ons team vond het echt vervelend, dat er dit jaar uitgenodigde ouders zonder enige vorm van afzegging niet kwamen opdagen voor het intakegesprek. Daarnaast is het lastig, dat niet iedereen de Nederlandse taal goed verstaat of spreekt.

Verder stellen mensen eisen, die wij gewoonweg niet kunnen inwilligen bijvoorbeeld, dat er geen mannen mee mogen, dat kinderen bepaalde dingen niet eten of “Ik wil een aparte slaapkamer voor mezelf en de kinderen....”Je kunt het zo gek niet bedenken!”

Horen jullie na afloop van dit weekje nog iets van de deelnemers?

“We ontvangen regelmatig reacties na de vakantie. Dat komt mede doordat stichting Weekje Weg na enige tijd de deelnemers steekproefsgewijs opbelt en hen vragen stelt. Het is heel leuk om die - over het algemeen – positieve geluiden te horen.

Wat wij bijvoorbeeld terughoren, is dat men ons een stel gezellige dames vindt, die er bij de selectie geen verborgen agenda op na houden. Voorts horen we geregeld klachten over het eten, maar het gekke is dan weer wel dat de vakantiegangers zich helemaal vol proppen.

Sommige hebben daarentegen moeite met de goed gevulde borden en vinden het eten te luxe. Tijdens dit weekje mogen de gasten van fietsen gebruikmaken, die natuurlijk bij de locatie horen. Een keer werd er iemand echt boos, want die dacht dat de fietsen na afloop mee mochten worden genomen.”

Welke aanmelding/welk voorval zullen jullie nooit vergeten en waarom?

“Nou, die aanmelding van die vrouw die beslist geen mannen mee wilde, dat vonden wij toch wel heel apart. Maar er zijn zoooo veel mooie verhalen. Te veel.

Dit is een mooie: een gezin bestond o.a. uit een tweeling. Een van de kinderen, een meisje, was echt heel druk: een ware stuiterbal. De moeder wilde zodoende graag in het weekend even rust en haar ergens anders laten logeren. Tijdens een weekje weg kwam zij in contact met een ander gezin met een autistisch jongetje. Dat jongetje en dat meisje bleken ontzettend goed te klikken. Kortom: stuiterbal heeft nog jarenlang bij dat gezin met het ingetogen jongetje in het weekend mogen logeren.”

Wat hebben jullie van dit beoordelingswerk geleerd?

“Wat wij ervan geleerd hebben, is dat wij vooral heel veel geduld moeten hebben. En dat wij te meegaand zijn en dus in het vervolg grenzen moeten stellen. Tweemaal niet komen opdagen? Jammer dan: geen gratis vakantie voor jou en je gezin.”

Tot slot: heb je nog een motto of leuk citaat ter afsluiting?

“Ik zeg altijd maar zo: wees blij met je leven en leef je leven blij!”